

Озерянка був на рівні 3,5%, а також вміст обмінного калію в одній із проб села Лавриківці становив 135мг/кг, що є дещо підвищеними показниками.

На сьогоднішній день ми потерпаємо від неефективного землекористування. Внаслідок цього суспільство змушене компенсувати це дедалі більшими затратами матеріально-технічних та трудових ресурсів. Набагато вигідніше спрямувати ці кошти на боротьбу не з наслідками, а з причинами ерозії, деградації і виснаженням ґрунтів, еколого-економічної кризи в сучасному аграрному землекористуванні[3, с.26].

Список використаних джерел

1. Володін М.О. Основи земельного кадастру: Навчальний посібник. – К., 2000. – 320 с.
2. Гнаткович Д. І. Науково-методичні положення оцінки земель України у світових цінах. – Львів, 1995. – 68 с.
3. Даниленко А.С., Лихогруд М.Г. Основні засади запровадження в Україні кадастрово-реєстраційної системи // Землепорядний вісник. – 2003. – №1. – С. 22-27.
4. https://geotop.com.ua/proba-grunta_ua.php

Жонца О.

*магістрантка II курсу спеціальності 101 Екологія
Науковий керівник – доц. Чеболда І.Ю*

РОЛЬ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ ТА ВИХОВАННЯ У СТАНОВЛЕННІ ЕКОЛОГІЧНОГО СУСПІЛЬСТВА

На сучасному етапі розвитку цивілізації частими стають процеси пошкодження механізмів цілісного функціонування біосфери. Це пов'язано з ланцюгом ряду причин: низькою екологічною свідомістю, порушенням усталених суспільних норм моралі, частковою деградацією традиційних духовних цінностей тощо. Взаємодія перерахованих факторів призвела до цілком закономірних наслідків – суперечності між суспільством і природою. Людство опинилось в глухому куті і якщо не буде знайдено і реалізовано найоптимальніший вихід з нього, загибель суспільства і колапс біосфери настануть із невідворотною закономірністю. Сьогодні, як ніколи, перед людством стоїть питання про необхідність зміни свого ставлення до природи і забезпечення відповідного виховання і освіти молодого покоління. Потрібні нові чинники формування нового світогляду людства, спрямованого як на

гармонізацію стосунків людини з довкіллям, так і на запобігання розвитку глобальної екологічної кризи.[1]

Основною функцією екологічної свідомості є забезпечення оптимізації взаємовідносин у системі “суспільство-природа”, запобігання глобальній екологічній катастрофі, розв’язання глобальної екологічної кризи. Тому не можна недооцінювати значення та необхідність формування у підростаючого покоління екологічної свідомості. Формування екологічної свідомості і поведінки студентів здійснюється на основі міждисциплінарного підходу, коли відповідна інформація включена до змісту різних навчальних дисциплін, насамперед, природничого циклу. Зміст екологічної освіти і виховання базується на знаннях загальнонаукового, глобального і регіонального рівнів, тоді як інформація стосовно побутово-повсякденного рівня, що входить в зону компетенції студентів, практично відсутня. Зміст шкільної екологічної освіти фактично не справляє впливу на формування світоглядних позицій молоді щодо місця і ролі людини в природі. Таким чином, основними причинами низької екологічної свідомості є: 1. Трансформація й руйнування дикої природи як середовища для виховання. 2. Руйнування системи народних знань і традицій, відповідно – заміна традиційної виховної системи спотвореними стереотипами поведінки. 3. Пасивність, байдужість суспільства щодо відстоювання інтересів навіть власної екологічної безпеки, вже не кажучи про захист інтересів природи за рахунок власної самопожертви. 4. Культивування авторитарними державно-політичними системами технократичного, економічного та антропоцентричного світогляду споживацького типу. Освіта не повинна зупинятися на стадії простої поінформованості (навчання), а виходити на складні і проблематичні процеси виховання, цілеспрямованого формування особистості. Тому дуже важливим в педагогічній діяльності викладача є використання таких форм і методів роботи, які б дозволили, незважаючи на недосконалість навчальних програм, як можна більше забезпечувати формування у студентів екологічної свідомості.[2]

Знання про стан суспільства і природи, але і усвідомлення необхідності запобігання подальшому порушенню екологічної рівноваги в природі з метою збереження природних компонентів життя людини. При розгляді екологічних проблем сучасного суспільства досить часто підкреслюють наступне: екологічна криза як криза індустріального суспільства – це криза життя, і тому найважливішим компонентом змісту екологічної свідомості повинні бути усвідомлення життя і небезпеки її деградації і потреби її збереження. Існують розбіжності в понятійному визначенні екологічної свідомості, яка є

результатом різних теоретичних підходів до його визначення, існування різних систем суспільних цінностей і різних суспільно- економічних відносин. Найважливішими елементами екологічної свідомості є: – усвідомлення обмеженості природи, інтегральною частиною якої є людина; – усвідомлення необхідності відмови від домінування людини над природою і необхідності встановлення динамічної рівноваги між природними системами і людською системою; – усвідомлення екологічної кризи як суспільної кризи; – усвідомлення глобального характеру екологічної кризи; – усвідомлення необхідності вирішення екологічної кризи; – усвідомлення необхідності розробки глобальної стратегії розвитку як передумови існування життя; – усвідомлення існування соціальних сил, їх здібності до спілкування і здатності передбачення динамічного розвитку суспільства. Тому сучасна екологічна ситуація настійно вимагає твердження в суспільному створенні нової парадигми, згідно якої досягнення антропогенної діяльності корегувалися б критеріями екологічної доцільності.[3]

Список використаних джерел

1. Варго О.М. Екологічна свідомість як умова становлення екологічного суспільства: дис. канд. філософ. наук: 09.00.03 / Харківський ун-т повітряних сил ім. Івана Кожедуба. – Х., 2006.
2. Дерябо С.Д. Экологическая педагогика и психология. / С.Д. Дерябо, В.А. Ясвин– Ростов-на-Дону: Феникс, 996. – 224 с
3. Львовичкіна А.М. Основи екологічної психології. Навч. посіб. / А.М. Львовичкіна– К.: МАУП, 2004. – 130с.

Корянова Ю.

*магістрантка II курсу спеціальності 101 Екологія
Науковий керівник – доц. Лісова Н.О.*

УКРАЇНА ЯК ЕКОЛОГІЧНА ДЕРЖАВА, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Інтенсивний науково-технічний прогрес, впровадження новітніх технологій у виробничий процес, а також активізація господарської діяльності стали наслідками зміни клімату, зростання шкідливих викидів у навколишнє середовище, збільшення шумового навантаження.

Сьогодні для нашої планети притаманний процес самовиснаження, а разом з цим іде в минуле егоїстична цивілізація, побудована на